

УДК 811.161.2*271
DOI <https://doi.org/10.32999/ksu2663-3426/2020-1-32>

СЛЕНГ ЯК СОЦІОКУЛЬТУРНИЙ ФЕНОМЕН

Ковальчук Юлія Анатоліївна,

аспірант кафедри українського літературознавства та компаративістики

Житомирський державний університет імені Івана Франка

prujmakjula@ukr.net

orcid.org/0000-0002-1327-1358

Результати. У статті розглянуто проблеми сучасного молодіжного мовлення, функціонування молодіжного сленгу як реалії сьогодення. Досліджено лінгвістичне явище «сленгу» як динамічне, періодично змінюване, соціокультурне явище різних прошарків населення та вікових категорій. Узагальнене теоретичне поняття «сленгу». Обґрунтовано доцільність уживання сленгу у побуті та діловому мовленні. Вказано на шляхи формування молодіжного сленгу. Розвідка аналізує використання ненормативної лексики в сучасній українській літературній мові. Простежується стилелогія окремих лексем молодіжного сленгу та визначаються чинники, що впливають на виникнення тих чи тих мовних одиниць. З'ясовано найуживаніші лексеми молодіжної субмови.

Визначено лінгвокультурні особливості й місце сленгу у загальній системі повсякденного мовлення. Диференційовано елементи сленгів за соціальною та віковою стратою.

На основі словникової інформації класифіковано на окремі тематичні групи сленгів за родом і способом вживаності у мовленні. Визначено особливі групи сленгів – професійні. Звернено увагу на групи сленгу закриті, зашифровані для загального вжитку окремими групами, зокрема, молодими людьми з девіантною поведінкою.

Проаналізовано позитивні та негативні наслідки вживання сленгу та його вплив на формування словникового запасу підлітків та молоді. Визначено роль сленгу для розвитку соціокультурної мовної ситуації та моралі загалом.

Висновки. У статті визначено роль сленгу в мовленні сучасної молоді, досліджено сленгові слова та вирази, з'ясовано їхню специфіку та виокремлено кілька різновидів сленгу з різною лексичною конотацією. Доведено, що сленг – це складова частина молодіжної культури й мислення, своєрідний словесний код, а отже, молодіжний жаргон є органічною частиною української мови.

Ключові слова: мова, культура мовлення, соціальний прошарок населення, девіантна поведінка, сленг, закриті соціальні групи.

SLANG AS SOCIOCULTURAL PHENOMEN

Kovalchuk Yuliia Anatoliivna,

Postgraduate Student of the Department of Ukrainian Literary Studies and Comparatives

Zhytomyr Ivan Franko State University

prujmakjula@ukr.net

orcid.org/0000-0002-1327-1358

Results. The problems of the modern youth broadcasting, functioning of youth slang as realities of present time are considered in this article. The linguistic phenomenon is investigational “slang” as dynamic, periodically changeable, sociocultural phenomenon of different layers of population and age categories. Generalized theoretical concept to the “slang”. Expediency of the use of slang is reasonable in the way of life and business language. The ways of forming of youth slang are certain. Also this secret service analyses the use of unnormative vocabulary in modern literary Ukrainian. Of separate lexemes of youth slang is traced and factors that influence on the origin of those or other language units are determined. The used lexemes of youth sublanguage are found out.

On the basis of dictionary information a slang is classified on separate thematic groups after by birth and method of the use in broadcasting. The special groups of slang – professionalisms are certain. Paid attention to groups of slang the separate groups closed, in cipher for a general consumption, in particular, by young people with behavior.

The positive and negative consequences of the use of slang and his influence are analysed on forming of vocabulary of teenagers and young people. The role of slang is certain for development of sociocultural language situation and moral, on the whole.

Conclusions. In the article the role of slang is certain in broadcasting of modern youth, words and expressions are investigational, their specific is found out and a few varieties of slang are distinguished with different lexical connotation. It is well-proven that a slang is a constituent of youth culture and thinking, original verbal code, and consequently, youth jargon is organic part of Ukrainian speech.

Key words: language, culture of speech, social stratum of population, deviant behavior, slang, task forces are closed.

Вступ

На сучасному етапі, коли відбуваються стрімкі зміни в суспільному житті України, стають також іншими пріоритети діяльності й розвитку особистості, особливого значення набуває культура спілкування. Поява у мовленні значної кількості сленгів, жаргонів, використовуваних різними групами, змушує нас серйозно замислитися над проблемою чистоти мови, що є ключовою з погляду національної культури, у т. ч. і мовної. Адже українська мова – скарбниця духовних надбань народу, досвіду, праці, творчості і співжиття багатьох поколінь, оберіг народу, його звичаїв, традицій, запорука інтелектуального зростання, розвитку, поступу в загальнолюдському житті.

Питаннями культури мови, звичайно, переймаються мовознавці, літературознавці, культурологи, соціологи, психологи, адже, мова – це ключова позиція розвитку кожної самостійної самобутньої держави, а також людства загалом.

1. Концептуальний апарат дослідження

В останні роки з'явилися нові спроби теоретичних досліджень сленгу. Зокрема, О. Данилевська звертає увагу на сленг українських школярів і дає чіткі соціолінгвістичні нариси. Науковець наголошує на тому, що українські здобувачі освіти, крім двомовності, вживають у повсякденному мовленні й інші групи слів, наприклад, сленг, який часом переходить за межі загальнолюдської культури і дуже впливає на розвиток самої молоді особистості та української культури загалом.

Проблематика сленгу є предметом постійного наукового пошуку, адже сленг з певним проміжком часу змінюється. Теоретичні дослідження таких учених, як Г. Іванової, У. Потятиника, О. Клименко, В. Балабіна, М. Маковського, В. Вілюмана, Г. Гальперіна, Е. Партріджа, присвячені різним аспектам сленгу. Питання сленгу також досліджували для укладання підручників і словників із лексикології. У сучасному суспільстві відбуваються безперервні зміни, з'являються нові сленгові одиниці, широко використовувані у мовленні молодих людей, що потребують постійного вивчення та детального аналізу. Проте, незважаючи на спроби науковців дослідити культуру мови нашого суспільства, усе ж залишається проблемним питання чистоти мови сучасної молоді, що і зумовлює актуальність цього дослідження.

Ці групи слів становлять невід'ємну частину лексики, закріпленої за певним стилем, що обслуговує ту або ту сферу спілкування.

Саме тому проблема надмірного вживання сленгової лексики молоддю та підлітками України завжди важлива й актуальна й має достатньо матеріалу для розгляду, дослідження й аналізу. Жива мова – явище динамічне, що постійно розвивається. Актуальність і новизна статті – у постійному розширенні сленгового простору. Адже ніхто ніколи не забороняв нікому користуватися сленгом, головне, щоб це не засмічувало культурне мовлення молоді і вживалося доречно.

Мета розвідки – дослідити, яку роль відіграє сленг у сучасній українській молодіжній мові, окреслити позитивні та негативні риси даних груп слів, а також вказати основні причини такого явища.

З вищесказаного випливають такі завдання: дослідити теоретичне розрізнення в українському молодіжному сленгу; класифікувати молодіжний сленг; окреслити позитивні та негативні сторони впливу сленгу на культуру мовлення підлітків і молоді загалом; визначити місце молодіжного сленгу в системі української мови; з'ясувати причини використання сленгових виразів та їх вплив на літературну мову та грамотність здобувачів освіти; з'ясувати, наскільки сленг небезпечний для української молоді.

2. Виклад основного матеріалу дослідження

Ставлення до сленгу, експресивно-емоційної лексики усного розмовного мовлення неоднозначне, особливо серед науковців. Одні оцінюють його прихильно, визнаючи у ньому невичерпний мовотворчий потенціал, інші ж заперечують, вказуючи на негативний вплив сленгів. Але мову не перекареслиш і не виправиш, вона є не лише інструментом, засобом комунікації, а «ієрогліфами, в які людина вкладає світ і свою уяву». Сленг – це бенкет метафор та експресії.

Поняття «сленг» – це слова, або вислови, які використовують люди деяких професій чи класових прошарків. Сленг традиційно протистоїть офіційній загальноприйнятій мові й до кінця зрозумілий лише представникам порівняно вузького кола осіб, котрі належать до певної соціальної або професійної групи, яка впровадила в мову слово або вислів.

Інколи під сленгом розуміють викривлене, ненормативне, вульгарне мовлення (близьке до арго), коли предмету надають принизливої оцінки. На відміну від арго, сленг/жаргон має в основі літературну мову або іншомовні вкраплення.

Існують й інші визначення і тлумачення сленгу як мовного явища: варіант розмовної мови, розмовний варіант професійного мовлення.

Жаргонні слова або вирази, характерні для мовлення людей певних професій або соціальних прошарків, які, проникаючи в літературну мову, набувають помітного емоційно-експресивного забарвлення (Антоненко-Давидович, 1991: 27).

Останні кілька десятиліть спостерігається серйозне поживлення в дослідженні розмовного мовлення – як його «літературної» частини, так і позалітературних явищ.

Поза великою кількістю позитивних рис сленгу для мови та живого мовлення є ще й негативні. Сленг призводить до примітивного спілкування, має певні кордони користування, ним не можна виразити всі свої думки, не передає весь спектр емоційності, бідний на синонімічні ряди, не може бути основою національної культури, не може існувати окремо поза нормованої мови, знижує рівень мислення, веде до деградації та безграмотності.

Аналізуючи місце сленгу в сучасному мовному дискурсі, ми звертаємось до таких функціонально-стилістичних сфер мовлення, як ЗМІ, художні тексти та живе розмовне мовлення. Сленгові слова в українській мові спостерігаються в різних сферах життя. Можна стверджувати, що існування сленгів, які, по суті, є невід'ємною складовою будь-якої мови, доводить, що мова залишається динамічною системою, яка постійно живе і розвивається (Ажнюк, 2001: 31).

Молодіжний сленг – це окремий пласт національної мови, який відображає певною мірою рівень культури, освіченості, розвитку суспільства. У наш час він контрольований, під вплив якої потрапляють різні категорії молоді.

Багато молодих людей не належать до якогось соціального або професійного угруповання, і все ж постійно послуговуються сленгом. Частина з них – це неосвічена молодь, яка просто не знає норм літературної мови. Інші ж добре володіють літературною українською мовою, але свідомо використовують сленг.

Сленг не залишається постійним. Зі зміною одного модного явища іншим, старі слова забуваються, їм на зміну приходять інші. Цей процес проходить дуже стрімко. Якщо в будь-якому іншому сленгу слово може існувати протягом десятків років, то в молодіжному сленгу лише за минуле десятиліття бурхливого світового прогресу з'явилося і пішло в історію неймовірна кількість слів.

Найважливіша риса молодості – бажання бути «не такими», яскравими, особливими, новими. Це відбивається на мовленні. У під-

літків і молоді свої слова, що складаються у сленг.

Молодіжний сленг, як і будь-який інший, є тільки лексиконом на фонетичній і граматичній основі загальнонаціональної мови і відрізняється розмовним, а іноді й грубо-фамільярним забарвленням. Найрозвиненіші семантичні поля – «Людина», «Зовнішність», «Одяг», «Житло», «Дозвілля». Чимало елементів є різними скороченнями і похідними від них, а також англійськими запозиченнями або фонетичними асоціаціями. Характерною особливістю, яка відрізняє молодіжний сленг від інших видів сленгу, є його швидка мінливість, яка пояснюється зміною поколінь. Наприклад, ще 5–8 років тому популярними та молодіжними словами були: *хеллоу, бай, хепі бьоздей, сюрпрайз, окей, ок, ноу проблемз, топ, і-нет, ноут* та ін. Нині вони застаріли (Берегівська, 1996: 40).

У формуванні мовленнєвої структури сучасної молоді значну роль відіграють умови мовної ситуації у суспільстві, адже мовлення фіксує зміну культурно значущих орієнтирів мови. Мовлення молоді може розглядатися як зона, яка відзначається збільшенням мовної творчості. У цьому зв'язку слід відзначити, що активізація «неформального» життя суспільства у нинішніх умовах викликала істотне оживлення «молодіжного усного фольклору», розширеного вживання жаргонної лексики. Постійним джерелом нової лексики є англійська мова.

Процес запозичення іншомовних слів неоднозначно впливає на розвиток нашої мови. Дійсно, явища, які простежуються останні 10–15 років не зовсім добре впливають на розвиток української мови, нівелюють її індивідуально-національні риси, знижують виражальні й естетичні якості. Насамперед, викликає стурбованість процес тотального засмічення української мови.

Молодіжний сленг не є гомогенною мовною субстанцією, у ньому виділяються різноманітні підсистеми мови. У складі молодіжного сленгу наявні елементи загальномолодіжного та спеціалізованих молодіжних жаргонів, злочинного та кримінального арго, частково входять у нього і професійні жаргонізми. Лексико-фразеологічне ядро молодіжного сленгу утворюють загальномолодіжний і спеціалізований молодіжні жаргони.

Варто виділити такі підгрупи молодіжного сленгу. Загальноновживані неологізми: *таблід «журнал», сентенція «умовивід», ментальність «спосіб мислення», вінгер «напівзахисник», тинейджер «підліток», інсайдер «інформатор», кавер «версія», маргінальний*

«на межі від одного стану до іншого», емпатійний «співчутливий», спурт «прискорення», хай-тек «нова технологія», інсталяція «поєднання певних предметів у якусь картину», дедлайн «кінцева точка виконання», сиквел «продовження відомого сюжету», аутентичний «такий, як треба», апологет «прихильник якоїсь ідеї» та багато інших.

Варто зазначити, що ці неологізми проникли не тільки у молодіжний сленг, а ними користуються люди певних професій. Молодь, у свою чергу, використовує їх задля виокремлення серед інших (Грачов, Гуров, 247: 40).

Загальномолодіжний сленг: *бро* – брат; *лагати* – працювати повільно, з переборами; *мажор* – син багатих батьків; *чувак* – молодик, юнак; *рак* – невдаха, натяк на «клешні замість рук»; *лол* (аббревіатура) – смішний; голосно сміятися; *лахати* (жаргонізм); *імхо* (аббревіатура) – на мою скромну думку; *врубитися* – зрозуміти; *шпора* – шпаргалка.

Звичайні скорочення слів (особливо при листуванні за браком часу або символів на повне написання): *норм* – нормально.

Українські назви для передачі відповідних понять (які нині функціонують як сленг, але переходять у літературну норму): *брифінг* (зустріч), *дивідент* (прибуток, зиск), *презентація* (показ, ознайомлення), *шоп* (магазин), *ноу-хау* (знаю як), *тьютор* (наставник), *флешмоб* (раптівка), *попкорн* (баранці), *пурист* (чистомов), *тренінг* (вишкіл), *фотограф* (світляк), *хотдог* (ковбасець).

Не треба забувати, що мова – саморегулюючий механізм, дія якого зумовлена певними законами. Мова сама здатна самоочищуватися, позбавлятися функціонально зайвого, непотрібного.

Нині на розвиток молодіжного сленгу великий вплив має комп'ютеризація. Передача сенсу, ідеї, образу при появі комп'ютера отримала додаткові можливості порівняно з листом і печаткою. За рахунок цього інтернет-сленг проникає в молодіжну мову.

У сучасному світі досить поширеним є комп'ютерний сленг – своєрідна «мова», що виникла з появою електронно-обчислювальних машин.

Серед школярів та геймерів популярним є *Leet* або *leet speak* – різновид сленгу, що є дуже поширеним в онлайн-іграх: *ван сек*, *кам бек*, *со світ*, *кул*, *бутіфул*, *крейзі*, *найс*, *анбелівбл*, *адмін*, *муві*, *селабрітіс*, *фейк*, *стійл*, *бонз-бенд*. Молоді люди розуміють значення поданих слів і вживають їх у повсякденній мові: *лайк* (вподобайка), *селфі* (самчик), *кавер* (переспів), *лінк* (посилання) *скріншот* (зняток), *аватар* (мармизка), *смайл* (усміхайлик), *таджет* (при-

стрій), *пост* (допис), *акант* (облікова), *фідбек* (відгук), *відео* (челендж), *лайфхак* (лазівка), *дислайк* (бека), *браузер* (переглядач), *хештег* (кришмітка), *хайп* (голос, почин). Варто зазначити, що деякі наведені вище сленгові слова теж частково переходять у літературну норму української мови.

Існує цілий ряд слів, які перебувають кордоні молодіжного сленгу та інших лексичних пластів, наприклад, «блатного» жаргону або груп девіантної поведінки. Оскільки питання про їхнє включення у сленг здається спірним, наприклад: *врубуватися*, *в'їхати*, *вирубуватися*, *розмірковувати*», *гонник*, *шпана*, *відірватися*.

Шкільний і студентський сленг: *аврал* (спішна робота), *алгеброїд* (учитель алгебри та геометрії), *Альоша* (людина, яка не дає списувати), *чайник* (людина, у чомусь необізнана), *бар* (читальний зал), *юзер* (користувач комп'ютера).

Професійний молодіжний сленг, за нашими спостереженнями, нині найбільше впливає на молодіжний сленг жаргон музикантів і військовослужбовців.

Молодіжний сленг навряд чи коли-небудь вичерпає себе.

Життя сучасної молоді має суперечливий характер. Адже, з одного боку, це свобода мислення та висловлювання, з іншого – втрата ціннісних орієнтирів, жорстка раціоналізація взаємовідносин, безробіття, не той шлях, що хотіли батьки. Як результат, у суспільстві розвивається межа між добром і злом, коли не діють юридичні закони, порушені морально-етичні підвалини громадського життя. (Груша Т., 2012: 15).

Щодня, спілкуючись із друзями, однолітками, вчителями, батьками, молодь використовує величезну кількість слів у переносному значенні. Психологи доводять, що молоді люди, особливо підлітки, мають тенденцію варіювати своєю поведінкою, підлаштовуючись під будь-якого співбесідника. Відповідно різко змінюється манери, і подача себе, як особистості, і звички, і мова, якою вони спілкуються.

Інше питання, коли батьки не розуміються та необізнані у питаннях сучасності: соціальні мережі звідси й уподобання своїх дітей, спілкування з людьми антисоціальної поведінки стають неконтрольованими. Тут постає також питання мовлення, конкретніше використовуваного сленгу, про який старше покоління навіть може не здогадуватися. Підлітки так віртуозно володіють «закритими» сленгами, що можуть під «звичайними» словами завуалювати найсерйозніші вчинки та ситуації.

Зупинимося на двох серйозних проблемах нашого часу, які стосуються саме підлітків та української молоді загалом – це «групи смерті» у соціальних мережах і підліткова наркоманія.

Групи смерті дуже актуальні нині серед підлітків, тому що це гра, і вона затягує. Тільки приз у ній – смерть, а правила гри диктуються зовсім незнайомими людьми. Насправді все геть далеко від веселих ігор. Суїцидальна спільнота, про яку йдеться, в мережі має різні назви: «Синій кит», «Море китів», «Тихий дім», «Кити плывуть вгору», «Розбуди мене о 4.20», «F57», «F58», «Ріна», «Напока», «50 днів до мого...», «Феї Вінкс» та ін.

Висновки

Водночас соціальна структура суспільства і соціолінгвістична диференціація мовної практики знаходять відоме відображення в мові. Адже, підліток, потрапляючи у коло людей, які вживають будь-якого роду наркотичні речовини, не хочуть, щоб хтось про це дізнався, особливо дорослі, точніше батьки та вчителі. Тому їм доводиться послугоуватися сленгом наркоманів, нерідко – це «блатний» сленг, щоб завуалювати свої дії.

Запозичуються переважно слова, які описують почуття і стани, і цей процес носить спекулятивний характер, тобто жаргонізм прикріплюється до поняття, яке вже має словесне вираження в літературній мові (Борисова-Лукашанець, 1980: 11).

Найбільш актуальні приклади вживання таких слів-сленгів для кодування активності дій, пов'язаних із наркотичними речовинами: *білий* (героїн); *чорний* (опіати); *Джеф* (ефедрон); *червоний* (компонент для виготовлення наркотику); *Кузьмич* (спосіб вживання марихуани). Заходи з подолання залежності від соціальних мереж і наркоманії повинні будуватися у вигляді концепції, що будується на соціальної та психологічної адаптації до реалій життя.

Розмовне мовлення є найбільш продуктивним для дослідження, оскільки в ньому якнайповніше відображається вся сукупність проявів людської особистості. Це визначається засадничими властивостями цієї мовної структури. Так, розмовне мовлення характеризується особливими умовами функціонування, до яких відносять відсутність попереднього обдумування висловлювання та пов'язану з цим відсутність попереднього відбору мовного матеріалу, безпосередність мовленнєвого спілкування між його учасниками, невимушеність мовленнєвого акту, що пов'язана з відсутністю офіційності між ними та в самому характері висловлювання. Усі

перелічені чинники у сукупності утворюють найсприятливіший ґрунт для реалізації мовної експресії та застосування лексичних засобів її творення.

Власне тому першочергове завдання й аргумент «ненормативних» досліджень – зберегти саму мову, не втратити те, що вона сама і породила. І хоча сленг з усіма інкорпорованими жаргонізмами, залишками аргі та вживанням вульгаризованої лексики презентує мову не з «парадного» боку, але це є жива мовна стихія, своєрідна «мовна лабораторія». Суспільство розвивається, тому постійно щось у ньому змінюється.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Ажнюк Б.М. Мовні зміни на тлі деколонізації та глобалізації. *Мовознавство*. 2001. № 3. 45 с.
2. Англійські слова в українській мові. *Сучасна українська літературна мова. Лексика і фразеологія*. Київ : Наукова думка, 1973. С. 140.
3. Антоненко-Давидович Б. Як ми говоримо. Київ, 1991.
4. Берегівська Є.М. Молодіжний сленг: формування та функціонування. *Питання мовознавства*. 1996. № 3. С. 32–41.
5. Бобахо У.А., Левикова З.І. Сучасні тенденції молодіжної культури: конфлікт чи наступність поколінь? *Наука й сучасність*. 1996. № 3. С. 56–60.
6. Борисова-Лукашанець О.Г. Сучасний молодіжний жаргон. 1980. № 5. С. 10–12.
7. Василенко Ю.А. Сучасний український молодіжний сленг. *Львівський національний університет імені Івана Франка*. 2009. № 6. С. 16.
8. Грачов М.А., Гуров А.І. Словник молодіжних сленгів. Київ, 1989. 348 с.
9. Груша Т. Підлітки. Підлітковий сленг. Як з ним боротися? *Дитина*. 2012. № 3. С. 15.
10. Запозичення з англійської мови. *Ющук І.П. Українська мова : підручник*. Київ : Либідь, 2006. С. 209.
11. Караванський С. Пошук українського слова, або боротьба за національне «я». Київ, 2001. 256 с.
12. Мазурова А.І. Словник сленгу, розповсюдженого серед неформальних молодіжних об'єднань. *Психологічні проблеми вивчення неформальних молодіжних об'єднань*. Київ, 1988. С. 43–49.
13. Мартос С.А. Молодіжний сленг як складова мови міста. *Вісник Харківського національного університету ім. В.Н. Каразіна. Серія «Філологія»*. 2004. № 632. № 42. С. 240–243.
14. Радук В. Мова в Україні: стан, функції, перспективи. *Дивослово*. 2002. № 4. С. 67–73.
15. Ставицька Л.О. Проблеми вивчення жаргонної лексики: Соціолінгвістичний аспект. *Українська мова*. 2001. № 1. С. 55–68.

REFERENCES:

1. Azhniuk, B.M. (2001). *Movni zminy na tli dekolonizatsii ta hlobalizatsii [Language changes are on a background decolonization and globalization]*. *Movoznavstvo*.

2. Anhliiski slova v ukrainskii movi (1973). [The English words are in Ukrainian]. *Suchasna ukrainska literaturna mova. Leksyka i frazeolohiia*. Kyiv: Naukova dumka.
3. Antonenko-Davydovych B. (1991). Yak my hovorymo [As we talk]. Kyiv, 1991.
4. Berehivska Ye.M. (1996). Molodizhnyi slen: formuvannia ta funktsionuvannia [Youth slang: forming and functioning]. *Pytannia movoznavstva*.
5. Bobakho U.A., Levykova Z.I. (1996). Suchasni tendentsii molodizhnoi kultury: konflikt chy nastupnist pokolin? [Modern tendencies of youth culture : conflict or following of generations?]. *Nauka y suchasnist*.
6. Borysova-Lukashanets O.H. (1980). Suchasnyi molodizhnyi zharhon [Modern youth jargon]. Kyiv.
7. Vasylenko Yu.A. (2009). Suchasnyi ukrainskyi molodizhnyi slen [Modern Ukrainian youth slang]. *Lvivskyi natsionalnyi universytet imeni Ivana Franka*.
8. Hrachov M.A., Hurov A.I. (1989). Slovyk molodizhnykh sleniv. [Dictionary of youth slangs] Kyiv.
9. Hrusha T. Pidlitky. (2012). Pidlitkovyi slen. Yak z nym borotysia? [Juvenile slang. How with him to fight?]. *Dytyna*.
10. Zapozychennia z anhliiskoi movy. (2006). [Borrowing is from English]. *Yushchuk I.P. Ukrainska mova: Pidruchnyk*. Kyiv: Lybid.
11. Karavanskyi S. (2001). Poshuk ukrainskoho slova, abo borotba za natsionalne "ia". [A search of the Ukrainian word, or fight, is for national]. Kyiv.
12. Mazurova A.I. (1988). Slovyk slenhu, rozpovsiudzhenoho sered neformalnykh molodizhnykh obiednan [Dictionary of slang widespread among informal youth associations]. *Psykhologichni problemy vyvchennia neformalnykh molodizhnykh obiednan*. Kyiv.
13. Martos S.A. (2004). Molodizhnyi slen yak skladova movy mista [Youth slang as constituent of language of city]. *Visnyk Kharkivskoho natsionalnoho universytetu im. V.N. Karazina*. № 632. Seriya "Filolohiia". Kharkiv.
14. Raduk. V. (2002). Mova v Ukraini: stan, funktsii, perspektyvy [Language in Ukraine: the state, functions, prospects]. *Dyvoslovo*. № 4.
15. Stavyt'ska L.O. (2001). Problemy vyvchennia zharhonnoi leksyky: Sotsiolingvistychnyi aspekt [Problems of study of slangy vocabulary : the Co aspect]. *Ukrainska mova*.

Стаття надійшла до редакції 04.03.2020.
The article was received March 4, 2020.